

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 91.

Fjerde Session's tredie Samling.

26de Møde.

Løverdagen den 16de Juli.

(Fortf.)

Müller (fortsat): Den 1ste Januar 1839, da Toldbaandet sluttedes fast imellem Slesvig og Holsteen og Danmark, eksisterede, efter hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt, allerede den Stemning, som vi skulle frygte saameget for, men hans Paasagn er urigtigt; thi Grunden til de Indsnigelser, der fandt Sted i den ældre Periode, der gik forud for Toldreformen i 1839, for det egentlige Danmarks Vedkommende laa deri, at Toldlovgivningen der i mange Henseender var maadelig, medens Toldorganisationen i Hertugdømmerne var meget slet; det var en Folge af den tidligere Tids og Regjeringens Betragtning af Told og Toldvæsen. Det var Systemet, det var ogsaa de udførende Told-Embedsmænd, der havde Skyld. Mængden af disse i de underordnede, men vigtige Stillinger, var slet lønnet og led derfor under Folgerne af de ulykkelige Pengeforhold under Krigen og ved dens Tilendebringelse og de for Landet trykkende Aar, vi derefter oplevede. Disse Forhold demoraliserede ikke saa faa i og udenfor Standen, og hele Systemet bidrog Sit til at gjøre det Onde værre. Det var saaledes ganske andre Forhold end de, den ærede Rigsdagsmand paaستااer, der tidligere fremkaldte Smugleriet i Danmark og i Holsteen. Jeg skal give ham en Dplysning, hvis Besvarelse han med al sin Gyne neppe vil kunne afkræfte, og som jeg skal documentere nærmere for ham, hvis han ikke vil troe mine Ord. Ved Udløbet af Aaret 1838, da den nye Toldforordning skulde træde i Kraft i Danmark og i Hertugdømmerne, var der i Hertugdømmet Slesvig, — en Landsdeel, som han vel

neppe efter hele det Standpunkt, hvorpaa han staaer — thi det forekommer mig, at være alene det politiske Standpunkt — vil bekynde for at have den samme Stemning mod Danmark, som han har erklæret at være og stedse at have været i Holsteen; thi saa kommer han i Modstrid med hvad han i denne Toldforordning forlanger — kun fortoldet 1 Pd. Thee (Lindberg: Ja, saa kunne vi see, hvad Toldgrænsen er!). Tillader den ærede Rigsdagsmand, jeg skal strax komme med den videre Udtalelse og den Slutning, jeg agter at knytte hertil. Jeg har staaet i Glensborg Toldpakhuus og seet, at alene der i de første 12 Dage af Januar 1839, da Toldforbindelsen efter Forordningen af 1ste Mai 1838 var sluttet, hvilket Baand er det, hans Modstandere nu ville knytte fastere, blev fortoldet over 20,000 Pd. Thee. Troer han da, at det skeete ved Trolddom? Nei, Resultatet blev dengang fremkaldt ved fornuftige og kraftige Foranstaltninger fra Regjeringens Side. Troer han, at der var andre Grunde? Det samme Resultat vil han komme til at opleve, hvis han med uhibdet Blif, ikke gaaende ind alene paa de politiske Sider af Sagen, hvilket Standpunkt ikke længer har Berettigelse, vil gaae ind paa Spørgsmaalet og holde sig til de praktiske Betragtninger, støttende sig til den Erfaring, som Tiden har givet, men ikke til løse ubeviselige Paastaade.

Ottesen: Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) har hentet sine Grunde fra, at det ikke kunde lade sig gjøre, at sætte Grænsen ved Elben, fordi man kunde drive Smugleriet stærkt der, saa troer jeg rigtignok, at Smuglelystemet efter hans egen Mening kan bestaae, uagtet der ikke er nogen Nationalitetsfølelse, som driver dertil. Han anførte forleden Dag, hvorledes det gik til ved Kongeaalen; men det